

16 Οκτωβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Λογγίνος ο Εκατόνταρχος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων Θεοφόρων Πατέρων της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, που πραγματοποιήθηκε το έτος 787 στη Νίκαια, και είχε διατυπώσει την ορθόδοξη διδασκαλία για την τιμητική προσκύνηση των εικόνων και καταδικάσει την αίρεση των εικονομάχων. Το ίδιο ιστορικό γεγονός εορτάζεται από την Εκκλησία και την Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Επίσης σήμερα, εορτάζουμε τη μνήμη του [Αγίου Λογγίνου του Εκατοντάρχου](#) και των δύο στρατιωτών που μαρτύρησαν μαζί του, τη μνήμη του Οσίου Μαλού, που έζησε ασκητικά και κοιμήθηκε ειρηνικά και των μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου,

Τερεντίου και Δομνίνου, που τελειώθηκαν μαρτυρικά, λαμβάνοντας το στεφάνι της αγιότητας.

Ο Λογγίνος καταγόταν από την Καππαδοκία και έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Τιβέριου. Ήταν ο επικεφαλής του στρατιωτικού σώματος στο οποίο είχε ανατεθεί από τον Πιλάτο η σταύρωση του Χριστού, καθώς επίσης η σφράγιση και η φύλαξη του Ζωοδόχου τάφου του Κυρίου. Βλέποντας τα πανίερα συμβάντα κατά την ώρα της σταύρωσης, πίστεψε στο Χριστό και αναφώνησε τη γνωστή από το Ευαγγέλιο ομολογία: «αληθώς Θεού Υιός ην Ούτος» (Ματθ. 27, 54).

Εγκατέλειψε αμέσως την αποστολή του. Απώλεσε το αξίωμα και τα πλούτη που απολάμβανε. Κατέφυγε στην πατρίδα του μαζί με δύο στρατιώτες. Αφιερώθηκαν στη διδασκαλία της εν Χριστώ σωτηρίας και κηρύσσοντας το θαύμα της Αναστάσεως του Θεανθρώπου. Αυτή η πράξη και κατ' επέκταση η εκκλησιαστική δράση του Εκατόνταρχου, καταγγέλλθηκε στον Πιλάτο. Τότε εκείνος, κατήγγειλε τη λιποταξία του Λογγίνου και των δύο στρατιωτών στον Τιβέριο.

Ακολούθως, με εντολή του αυτοκράτορα, στάλθηκαν απεσταλμένοι και τους βρήκαν, το Λογγίνο και τους δύο στρατιώτες του, να επιτελούν το θεάρεστο έργο του Ευαγγελίου. Προτού το στρατιωτικό απόσπασμα προβεί στον αποκεφαλισμό τους, κοινοποίησε στο Λογγίνο την απόφαση του Ρωμαίου αυτοκράτορα Τιβέριου. Αντί άλλης απάντησης ο Λογγίνος, πλημμυρισμένος από τη χάρη και την ευλογία της Αναστάσεως του Χριστού, τους φιλοξένησε και ετοίμασε τον τάφο του. Το ίδιο έπραξαν και οι δύο πιστοί στρατιώτες του Λογγίνου.

Είναι ειρηνικοί και χαρούμενοι οι άνθρωποι οι οποίοι με αξιοπρέπεια υπομένουν μέχρι τέλους τις δοκιμασίες και τις περιφρονήσεις του κόσμου τούτου, προσηλωμένοι στον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό.

Η υμνολογία της Εκκλησίας υπογραμμίζει το βίωμα που έζησε ο Εκατόνταρχος, τόσο στο Γολγοθά όσο και την ώρα του μαρτυρίου του, και οι πιστοί ζητούν το θαύμα της παρρησίας που απέκτησε ο Άγιος Λογγίνος.

«Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου ἐκλάμποντα ὡς εἶδες, (...) καὶ ἤθλησας, Λογγῖνε εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο νοσημάτων παντοδαπῶν, λυτροῦσαι τοὺς ἐκβοῶντας, ... δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα».

Ἐτσι, οι Οικουμενικές Σύνοδοι και οι Θεοφόροι Πατέρες της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου που τιμούμε ιδιαιτέρως σήμερα μάς δείχνουν τον Ορθόδοξο δρόμο της ιεροπρεπούς προσκύνησης των Αγίων Εικόνων και των Αγίων Λειψάνων, προς ενίσχυση και παρηγορία στον καθημερινό μας αγώνα με ταπείνωση και διάκριση

και γνώση των εκκλησιαστικών πραγμάτων.

Προσκυνούμε και λατρεύουμε πραγματικά και ουσιαστικά μόνο τον Τριαδικό Θεό. Προσκυνούμε την εικόνα του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, του Υιού και Λόγου του Θεού. Απονέμουμε την κατά σχέση προσκύνηση στους Αγίους τους οποίους ο Θεός φανερώνει σε εμάς για την παρηγορία και σωτηρία μας, ένεκα του ότι απέκτησαν παρρησία στη Βασιλεία του Θεού.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου